

som „extraordinaire Udgifter“, „specielle Udgifter“, „ubestemte Udgifter“, „andre Udgifter“, „andre aarlige Udgifter“, „adskillige Udgifter“, „tilfældige Udgifter“, „uforudsættelige og extraordinaire Udgifter“, o. s. fr. Nu er det dog klart, at alle disse forskjellige Benævnelser maa man blive enig om, enten at skulle betyde det Samme eller noget Forskjelligt. Det forekommer mig at være vanskeligt, skjøndt jeg ikke antager det at være umuligt, at give en bestemt Forklaring over, hvad der skulde forståes ved disse enkelte Benævnelser paa Conti, uden Hensyn til et specielt Regnskab, eller at man kunde udfinde en almindelig Forklaring derover. Men jeg troer ikke, at man paa anden Maade kan udfinde, hvad der egentlig skal forståes ved disse forskjellige Conti, med mindre man gennemgaaer flere Aars tidligere Regnskab for at erfare, hvad man i de forskjellige Ministerier har henført til disse forskjellige Conti. Det er kun paa den Maade, at jeg troer, at man vil komme til en praktisk Regel. Hvor vanskeligt det forresten undertiden er at udfinde, hvad der skal forståes ved disse forskjellige Conti, derpaa skal jeg kun nævne et eneste Exempel. Der findes nemlig i Finansministeriets Bilag under Postvæsenet en Conto, som hedder: „til Statter og Afgifter af Postgaarden i Njebenhavn, saavel som til dens og Inventariums Vedligeholdelse“. Den næste hedder: „til Brændsel, Belysning og Inventarier til Comptoirret“. Man veed nu altsaa ikke, om dette Inventarium til Comptoirret indeholder Inventarier til Postgaarden; og, naar det fremdeles nedensfor under en anden Conto hedder: „for Trykning og Papiir til Circulairer og Protokoller“, saa veed man ikke, om disse Protokoller ere indbefattede under Inventarier til Comptoirret, skjøndt der vistnok i saa Henseende er Tvivl. Jeg har ikke anført dette her som nogen Bebreidelse med Hensyn til de Udtryk, der findes i Finantsloven; jeg har kun paa beraabt mig det og anført det som et Exempel, for at vise, hvor vanskeligt det er at tage saadanne Bestemmelser.

Jeg troer derfor, at dersom man vil have Nytte af Statsrevisionen, og dersom man ikke vil udsætte sig for, at den medfører langt mere Arbejde, navnlig for det første Aar, saa maa

man beslutte sig til at udnævne Statsrevisorerne strax. Jeg troer, det er aldeles umuligt at give en Instrux for Revisorerne af et Regnskab, uden at man har gjort sig nøie bekendt med dette Regnskab. Der gives specielle Regler, som maae komme til Anvendelse ved Revisionen af ethvert Regnskab, og jeg troer derfor, at vil man opnaae Diemedet, at faae til Gæteraaret en Instrux for Revisorerne, saa vil det være nødvendigt, at man benytter det Middel, man har, som er at udnævne Revisorerne strax, for at de kunne gjøre Forslag til den Instrux, som bliver nødvendig. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig ved den anden Behandling at stille et Endringsforslag i denne Henseende.

Orsted: Anledningen til at Landstingets Finantsudvalg befattede sig med Spørgsmaalet om Statsrevisionens Ordning, var den, at Folkethingets Finantsudvalg ønskede, at nogle af dette Things Medlemmer skulde sammentræde med nogle af Landstingets Finantsudvalgs Medlemmer, for at overveie, hvad der i den Henseende kunde være at foretage, og da kom til det Resultat, at det vilde være hensigtsmæssigt allerede nu at forberede den tilkommende Statsrevisions Ordning. Det var vel ikke alle Finantsudvalgets Medlemmer klart, at det var nødvendigt, at der allerede under nærværende Session skulde foretages Noget i saa Henseende; thi der bliver jo ikke noget Statsregnskab at revidere, førend det Finantsaar, som er begyndt den 1ste April 1850 og ender 31te Marts 1851, er udløbet, og der hengaaer derpaa en rum Tid, inden Statsregnskabet afslæggelse, og der vil altsaa ikke kunne være Tale om nogen grundlovmæssig Virksomhed af Statsrevisionen, førend paa det Thing, som begynder i October Maaned 1851, og maaffee ikke engang strax da; men da det af de Mænd, som saaledes vare traadte sammen, var antaget, at det dog var godt, at forberede Sagen, saa meente ogsaa Finantsudvalget, at det, med Hensyn til Sagens Vigtighed og de Vanskeligheder, som der kunde være forbundne med det første Regnskabs Revision, kunde være hensigtsmæssigt. Derimod meente det ikke, at det var hensigtsmæssigt allerede nu at udnævne Statsrevisorer, da der